

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 812

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 24 august 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 294 din 6 mai 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2–4
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
91. — Ordonanță de urgență privind aprobarea continuării Programului-pilot de acordare a unui suport alimentară pentru preșcolarii și elevii din 150 de unități de învățământ preuniversitar de stat	5–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.241. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Normelor tehnice privind administrarea contingentelor tarifare în România	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 294**

din 6 mai 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Ioan Gabriel Colcer în Dosarul nr. 3.916/97/2018/a1 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 541D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care aceasta solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 554D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Cosmin Alexandru Popescu în Dosarul nr. 3.354/97/2018 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care aceasta solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 554D/2019 la Dosarul nr. 541D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, dintr-o

perspectivă similară, prin Decizia nr. 860 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 27 februarie 2019, și Decizia nr. 112 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 30 mai 2019. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față. Expunând cele reținute de instanța de contencios constituțional în deciziile anterior menționate, apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale și nu contravin prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea penală nr. 27 din 27 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.916/97/2018/a1, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**, excepție ridicată de Ioan Gabriel Colcer în procedura de cameră preliminară.

8. Prin Încheierea din 28 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.354/97/2018, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**, excepție ridicată de Cosmin Alexandru Popescu într-o cauză penală.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia apreciază că din coroborarea dispozițiilor art. 172 alin. (9), art. 55 alin. (1), (4) și (5), art. 97 alin. (1) și (3), art. 99 și art. 100 alin. (1) din Codul de procedură penală cu dispozițiile criticate, în special cu sintagma „care constituie mijloace de probă”, rezultă că legiuitorul atribuie inspectorilor antifraudă calitatea de organ de urmărire penală, întrucât administrarea probelor într-o procedură penală cade exclusiv în sarcina organelor de urmărire penală.

10. Susțin că proba obținută prin procedeul probatoriu al constatării nu poate fi obținută legal decât dacă procedeul probatoriu este de asemenea legal, această legalitate presupunând legalitatea dispunerii sau administrării probei. Nerespectarea acestor dispoziții este sancționată de art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală prin aplicarea regimului nulității. În acest context apreciază că dispozițiile criticate dau posibilitatea procurorului să își delege atribuția de administrare a procedurii probatoriu al constatării unor persoane, altele

decât cele care fac parte din organele de urmărire penală, potrivit art. 55 alin. (1) din Codul de procedură penală.

11. Apreciază că sintagma „care constituie mijloace de probă” încalcă art. 24 alin. (1) și art. 53 din Legea fundamentală, întrucât actul de constatare tehnico-științifică nu constituie un act de control cu caracter fiscal, ci reprezintă un act care, prin efectul legii, devine mijloc de probă în procesul penal. Spre deosebire de raportul de inspecție fiscală, care poate fi atacat în contenciosul fiscal, instanța stabilind legalitatea și temeinicia acestuia inclusiv sub aspectul întinderilor obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat, raportul de constatare tehnico-științifică poate fi contestat doar oral, într-o manieră generală, urmând a fi cenzurat sub aspectul legalității și temeiniciei doar de către instanța penală.

12. De asemenea, susțin că mijlocul de probă constând în raportul de constatare tehnico-științifică reprezintă un act unilateral, obținut în lipsa contradictorialității și egalității armelor, fără a se permite echilibrarea forțelor prin participarea la realizarea acestuia a unui consultant financiar desemnat de părți. Astfel, se creează un dezechilibru între acuzare și apărare, fapta fiind cercetată, iar prejudiciul stabilit de către un angajat al părții civile direct interesate în cauză. Dreptul la o procedură contradictorie implică, în esență, posibilitatea pentru părțile unui proces penal, civil sau disciplinar de a lua cunoștință de toate piesele și observațiile prezentate judecătorului, chiar și de cele care ar proveni de la un magistrat independent, de natură să îi influențeze decizia, și de a le discuta. Acest principiu reprezintă una dintre principalele garanții ale unei proceduri judiciare (Hotărârea din 19 decembrie 1989, pronunțată în Cauza *Kamasinski împotriva Austriei*).

13. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală** apreciază că poate exista un fundament pentru critica de neconstituționalitate formulată, dispozițiile a căror constituționalitate este contestată vizând drepturile și interesele unei persoane interesate. De asemenea, dispozițiile legale criticate produc efecte asupra situației persoanei interesate, care are calitatea de inculpat în cauză, excepția fiind invocată în procedura de cameră preliminară, astfel că eventuala admitere a excepției în sensul dorit de inculpat i-ar profita pe deplin, având ca efect eventuala înlăturare a mijloacelor de probă constând în rapoartele de constatare tehnico-științifică administrate în susținerea acuzației aduse.

14. **Tribunalul Hunedoara — Secția penală** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013. Art. 3 alin. (4) a fost abrogat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 199/2019 privind unele măsuri referitoare la inspectorii antifraudă din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția de combatere a fraudelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 8 noiembrie 2019. Cu toate acestea, din consultarea actelor aflate la dosar rezultă că în cauză au fost întocmite constatări tehnico-științifice, astfel că, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dispozițiile criticate își produc efecte în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Dispozițiile criticate au următorul conținut: „*În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor efectuează, din dispoziția procurorului: a) constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii.*”

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, dintr-o perspectivă identică, de exemplu, prin Decizia nr. 623 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 15 ianuarie 2021, Decizia nr. 112 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 30 mai 2019, Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 21 iunie 2018, sau Decizia nr. 860 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 27 februarie 2019.

20. Curtea, observând dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, a reținut că dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală prevăd că, în anumite cazuri, organul de urmărire penală poate solicita opinia unor specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora. Rapoartele de constatare întocmite de acești specialiști constituie, potrivit art. 97 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, un mijloc de probă, în condițiile în care art. 5 alin. (2) din același cod prevede că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. În plus, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, verificând, evaluând și coroborând probele care nu au valoare prestabilită. Totodată, Curtea a reținut că deși norma procesual penală nu definește sintagma „specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare”, prin actele normative edictate, conform atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea (de exemplu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție), legiuitorul a stabilit domeniile de competență ale specialiștilor ce urmează să își desfășoare activitatea în cadrul organelor judiciare, condițiile de numire a acestora și statutul lor, așa încât nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5). Constatările tehnico-științifice efectuate de către acești specialiști constituie mijloc de probă în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de către părțile interesate, atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătii, conform dispozițiilor procesual penale referitoare la administrarea probelor.

21. Curtea a reținut că efectuarea unei constatări se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, de organul de urmărire penală, constatarea având caracter facultativ. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 172

alin. (9) din Codul de procedură penală, constatările tehnico-științifice se dispun când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Așadar, ceea ce este specific în cazul constatării, ca mijloc de probă, este urgența, consemnarea anumitor elemente — care constituie probe în procesul penal — înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului sau prin acțiunea persoanelor implicate. Prin constatare se stabilește dacă elementele de la locul faptei constituie indicii sau pot conduce la suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă penală.

22. Astfel, Curtea a constatat că regula este aceea că atunci când organele judiciare, în cursul urmăririi penale, au nevoie de opinia unui expert pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză se dispune efectuarea unei expertize, iar nu a unei constatări. Astfel, dispunerea efectuării constatării va fi întotdeauna excepția, aceasta putând fi realizată doar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală.

23. Așa fiind, Curtea a reținut că dispozițiile art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 trebuie interpretate și aplicate prin coroborare cu dispozițiile Codului de procedură penală aplicabile în această materie, astfel încât constatările tehnico-științifice efectuate de către inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor pot fi dispuse doar în cazuri de excepție, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei.

24. În ceea ce privește critica referitoare la lipsa de imparțialitate a inspectorilor antifraudă, Curtea observă că, de exemplu, prin Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 23 februarie 2017, și Decizia nr. 772 din 28 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 2 aprilie 2020, a apreciat ca fiind neîntemeiate criticile de neconstituționalitate identice. Astfel, Curtea a reținut, *mutatis mutandis*,

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Gabriel Colcer în Dosarul nr. 3.916/97/2018/a1 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și de Cosmin Alexandru Popescu în Dosarul nr. 3.354/97/2018 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 3 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și Tribunalului Hunedoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 mai 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

considerentele Deciziei nr. 190 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 23 mai 2014, prin care a realizat un control de constituționalitate cu privire la prevederile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare), respingând, ca neîntemeiată, respectiva excepție. Cu prilejul menționat, Curtea a constatat că dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 întrunesc exigențele impuse de un proces echitabil, inclusiv cea referitoare la necesitatea respectării principiului egalității armelor de care părțile pot dispune în cadrul unei proceduri judiciare. Curtea a observat că în procesul deliberării judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii prevăzuți de textele de lege criticate, astfel că informațiile conținute în constatările tehnico-științifice nu pot crea, în mod concret, riscul unui abuz de procedură.

25. Totodată, cu privire la statutul specialiștilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Curtea a constatat — prin Decizia nr. 190 din 3 aprilie 2014, citată anterior — că desfășurarea activității acestora sub directa conducere, supraveghere și sub controlul nemijlocit al procurorilor nu echivalează cu lipsa de obiectivitate sau de imparțialitate a acestora. Pe de altă parte, soluția legislativă este firească, de vreme ce procurorul supraveghează întreaga urmărire penală (Decizia nr. 133 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 12 aprilie 2013, și Decizia nr. 242 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 9 iulie 2013).

26. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind aprobarea continuării Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 150 de unități de învățământ preuniversitar de stat

Situația identificată la nivelul sistemului de învățământ preuniversitar în care un număr mare de elevi se află în situație de abandon școlar ca urmare a condițiilor socioeconomice și geografice defavorabile, date fiind condițiile socioeconomice care impiedică asupra capacității multor familii de a susține școlarizarea sau participarea copiilor lor la întregul program zilnic de activități școlare, inclusiv cele extracurriculare, condiții care impun implementarea cu celeritate a unor măsuri de sprijin,

având în vedere necesitatea continuării eforturilor pentru diminuarea ratei părăsirii timpurii a școlii, în condițiile în care valoarea acestui indicator se plasează încă peste media Uniunii Europene, fiind de 18,1% în 2017, 16,4% în 2018 și 15,3% în 2019 (conform datelor oficiale Eurostat),

întrucât evaluarea corespunzătoare a impactului Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 50 de unități de învățământ preuniversitar de stat, implementat în anii școlari 2016—2017, 2017—2018 și în anul 2019, respectiv în 150 de unități de învățământ preuniversitar de stat, în anul 2020, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2016, aprobată prin Legea nr. 92/2017, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2017, aprobată cu modificări prin Legea nr. 107/2018, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2018, aprobată prin Legea nr. 201/2019, precum și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2020, aprobată prin Legea nr. 26/2021, impune continuarea implementării acestuia și în anul 2021, având în vedere necesitatea susținerii participării școlare, inclusiv prin măsuri care să stimuleze motivarea pentru învățare și creșterea eficienței efortului intelectual al copiilor din unitățile de învățământ-pilot, printr-o alimentație echilibrată, pentru asigurarea intervenției cel puțin pe un ciclu de învățământ,

în prezent cadrul legal în vigoare nu asigură soluții viabile care să permită un acces nediscriminatoriu la educație, iar până la începutul anului școlar este un interval de timp foarte scurt.

Urgența adoptării rezultă din faptul că un număr însemnat de preșcolari și elevi vulnerabili se află în situație de abandon școlar, descurajați de un cadru legal neadaptat nevoilor reale ale acestora. În lipsa adoptării prezentei ordonanțe de urgență există un risc crescut de a nu se realiza incluziunea educațională a tuturor preșcolariilor și elevilor.

Întrucât învățământul constituie prioritate națională, deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) În semestrul I al anului școlar 2021—2022, în perioada desfășurării cursurilor, preșcolariilor și elevilor din 150 de unități de învățământ preuniversitar de stat, denumite în continuare *unități-pilot*, li se acordă, cu titlu gratuit, un suport alimentar constând într-un pachet alimentar sau într-o masă caldă pe zi, în limita unei valori zilnice de 10 lei/beneficiar, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Limita valorică prevăzută la alin. (1) cuprinde prețul produselor, cheltuielile de transport, de distribuție și de depozitare a acestora, după caz.

(3) La cererea motivată a părinților/reprezentanților legali/ocrotitorilor legali, formulată în scris și susținută de un document-suport, înregistrat la secretariatul unității de învățământ în care este înmatriculat preșcolarul/elevul, preșcolarii și elevii care din considerente de natură medicală, culturală sau religioasă nu pot beneficia de pachetul alimentar/masă caldă vor beneficia de produse alimentare adecvate situației acestora, în limita valorii zilnice prevăzute la alin. (1). În cazul preșcolariilor și elevilor care din considerente de natură culturală sau religioasă nu pot beneficia de pachetul alimentar/masă caldă, documentul-suport este reprezentat de declarația pe propria răspundere a părinților/reprezentanților legali/ocrotitorilor legali.

(4) Pentru menținerea sănătății preșcolariilor și elevilor prevăzuți la alin. (1), în cadrul Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 150 de unități de învățământ preuniversitar de stat, denumit în continuare *Programul-pilot*, se vor distribui numai produse alimentare obținute în unități autorizate/înregistrate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, în conformitate cu prevederile legislației sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în vigoare.

(5) Produsele distribuite vor respecta cerințele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1.169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea

consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.924/2006 și (CE) nr. 1.925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 304 din 22 noiembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Pentru finanțarea Programului-pilot în perioada desfășurării activităților didactice, până la sfârșitul anului 2021 se alocă bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor și municipiului București, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) pot fi suplimentate din veniturile proprii ale bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale sau din alte surse de finanțare, legal prevăzute, în următoarele situații:

a) stabilirea prin hotărâre a consiliului local a unei valori zilnice mai mari decât cea prevăzută la art. 1 alin. (1);

b) creșterea, în perioada aplicării Programului-pilot, a numărului de preșcolari/elevi beneficiari din unitățile-pilot.

(3) Reflectarea în bugetele unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale a sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat primite, precum și a creditelor destinate implementării Programului-pilot se va face cu ajutorul indicatorilor distincți, prevăzuți în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3. — (1) Procedura de atribuire a contractelor de furnizare/servicii a pachetelor alimentare/mesei calde se